

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ — ਨੰਬਰ ਬਾਰਾਂ

ਅੰਧਕਾਰ

Jeff Pippenger

2023-12-07

ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਚਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕੰਸ਼ ਜੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਘਬਰਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਡ ਗਈ। ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ, ਤੰਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੱਸਣ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਘਬਰਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 2:1-3।

ਰਾਤ ਦੇ “ਅੰਧਕਾਰ” ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਰਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਰਾਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਤਦ ਕਸਦੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੂਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਾਜਨ, ਤੂੰ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹ; ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਦੱਸ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗੇ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗੋਬਰ ਦਾ ਢੇਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿਖਾਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦਾਨ, ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿਖਾਓ। ਦਾਨੀਏਲ 2:4-7.

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪਰਖ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੌਣ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਰਣਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਪਰਖ ਸੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਸੀ, ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਐਲੀਆਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ, ਉੱਥੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪੁਰਖ ਦੇਵਤਾ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਦੇ ਨਬੀ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਧੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਮੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਹੀ ਉਹ ਪਰਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ (ਧੀ) ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਓਥੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗਾ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦੇਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਦੱਸੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।” ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਲਾ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਨਾ ਜਾਵੇ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।” ਦਾਨੀਏਲ 2:7-9.

ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਜੇ ਭੇਦ ਮਾਊਟ ਕਾਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਊਟ ਕਾਰਮੇਲ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸਬੰਧੀ ਸੁਪਨੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੋਰ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਇਲਿਆਹ, ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕਲਦੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਸਕੇ; ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਜਾ, ਪੁਰੂ, ਜਾਂ ਹਾਕਮ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂਗਰ, ਜੋਤਿਸ਼ੀ, ਜਾਂ ਕਲਦੀ ਤੋਂ ਐਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਖੁੱਛੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਗੱਲ ਰਾਜਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਤਿ ਦੁਲੱਭ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਮਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੋਸ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ 2:10-12.

ਕਰਮੇਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ, ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਪਰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਥ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਪਰਥ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਕਿ “ਜੇ ਗੱਲ ਰਾਜਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਰਲੀ ਹੈ।” ਉਹ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਾ, ਜੋ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ; ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ, ਜੋ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਗੂ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ-ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪਰਥ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ—ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ—ਇਹ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਪਰਥ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਣ ਲਈ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਅਰਿਓਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਅਰਿਓਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇੰਨਾ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਤਦ ਅਰਿਓਕ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ 2:13-15।

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲੇ ਅਣਜਾਣ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਥ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਆਹਾਰ ਖਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰਥ ਪਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਅਤੇ ਨਿਪੁਣਤਾ ਬਖਸ਼ੀ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 1:17।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਇਬਰਾਨੀ ਆਹਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ, ਤੱਥਾਪਿ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਐਲੀਆਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਤਾ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਅਤੇ Future for America ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦੂਤ ਕਦੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ (ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਸੀ) ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਸੁਨੇਹੇ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਦੋਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਦਾਨੀਏਲ, ਜਦੋਂ ਅਰਿਯੋਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਭੇਦ ਅਰਥ ਦੱਸੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 2:16.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਹਾਰ-ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਖਾਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ, ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਆਰੋਹਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਐਮਾਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਫੁਕਿਆ।

ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਯੂਹੰਨਾ 20:22.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਹੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਵੀਂ ਬਣੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫੁਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਫੁਕ ਮਾਰੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮ-ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਲੂਕਾ 24:25.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਇਸ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਵਧੀਕਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਉਡੀਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤੀ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਨਬੁਕਦਨੇਸਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਸਾਖੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ—ਉਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ—ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਦਾਤਾ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੇ ਹੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੁਪਨਾ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰ (ਦਾਨੀਏਲ) ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਰ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਮਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਾਹ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ “ਜੀ ਉੱਠਦੇ” ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪੁਨਰਜੀਵਨ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਜੀਵਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਤਕਾਲੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਬਖਸ਼ਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗੀਕਾਰ, ਦੈਨਤਾ, ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਬਖਸ਼ਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੀ ਆਸ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਰਿੱਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਜਦ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰਾਹਨੁਮਾਈ ਹੋਣ, ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ, ਸੁਚਿੱਤ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਇਕ ਅਨਮੋਲ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਹਿਤਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ।”

“ਪੁਰਾਣੇ ਝੰਡਾਬਰਦਾਰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਕਿਵੇਂ ਮਾਣਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਜ ਦੇ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਭਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਭਰਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਈ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬਲਵਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਵੇਗੀ, ਤਦ ਹੀ ਅਸੀਂ ਜਾਗ ਉੱਠਾਂਗੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।”

“ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜੋ ਗੰਭੀਰ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਰਮ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ

ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਮਨ ਲਗਾਈ ਰੱਖੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵੱਲ ਉੱਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਹੈ।" Selected Messages, book 1, 121, 122.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਜਿਸ ਆਹਾਰ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਰਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸ ਦੇ ਆਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵਚਨ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਆਹਾਰ, ਅਰਥਾਤ ਸਹੀ ਵਿਧੀ, ਮੰਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਪੂਰਨ "ਹਨੇਰੇ" ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਦਿਵਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਸੁਸਰਾਟ ਭਰੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਦਿਵਿਆ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਭੰਡਾਰਘਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀਆਂ ਅਸੀਮ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ? ਅਨਵਿਰਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਵਿਰੋਧੀ ਨਿਰੰਤਰ ਦਇਆ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਲੋਭਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ।" Steps to Christ, 94.

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।

ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਦੱਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਭੇਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਦਇਆ ਮੰਗਣ; ਤਾਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਾਬਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਣ। ਤਦ ਉਹ ਭੇਦ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਧੰਨ ਆਖਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦੀਵ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਧੰਨ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਹਿਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋਤਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 2:17-23.

ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵਲੋਂ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ "ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।" ਐਤਵਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਚਲਾਹਿਤ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਵਿਆ ਆਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬਣਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮੰਚ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਕੇਵਲ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ, ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ

ਰਹੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਅਥਵਾ-ਮੌਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਆਹਾਰ-ਵਿਧੀ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੀ ਤਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਤਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ; ਉਹ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ।"

ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਸਤੁਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ" ਹੋਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਜੋ ਬਾਰੂਵੋਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ" ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤੁਤੀ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ" ਨੂੰ "ਬੁੱਧੀ" ਅਤੇ "ਗਿਆਨ" ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿਤ ਵਿੱਚ ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਅਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:10, 11.

ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਆਈ, ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। "ਉਹ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ "ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ" ਗੱਲ "ਸੱਚਾਈ" ਹੈ।

ਸੱਚਾਈ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁੰਜੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ "ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ" ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਚ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ "ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਗਿਆਨੀ" ਦੁਆਰਾ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ "ਸੱਚ" ਹੈ। "ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਗਿਆਨੀ" ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ "ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ" ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਸਮਾਂ" ਨਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਗਿਆ।

18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅੱਖਰ, ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਬਰਾਬਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੱਧਲੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਾਬਰਤ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਵੇਲੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ 18 ਜੁਲਾਈ 2020, ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਅਤੇ ਜਲਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੱਧਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਮਾਂ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ "ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ "ਉਜਾੜ" ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੰਧੁਆਈ ਬਾਰੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ।

ਉਹੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤੀਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਕ "ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਖੋਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਤਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਭੇਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਈ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਲੋਕ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ "ਜੰਗਲ" ਵਿੱਚ ਛਿੱਤਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ "ਸੱਚਾਈ" "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼" ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਭੜਕ ਉਠਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਸਭ ਸ਼ਾਪਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵੇ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ, ਕੋਪ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੜ੍ਹੋਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਭ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 29:27-29.